

Cartes

Els gegants

i la festa de Lloret

Lluís Riera Garriga. Lloret de Mar.

Voldria agrair a la Colla Gegantera de Lloret de Mar l'ofertament a la passada dels obrers de la nostra estimada Confraria de Sant Elm, i la disposició per la processó del matí que acaba amb l'ofrena de la corona de llorer per la gent de la mar. La Confraria de Sant Elm sempre cerca noves propostes a la festa major i com a entitat viva té nous reptes: des de l'assaig del ball de plaça per la mainada, a la celebració del sant el 2 de juny, els nous usos que en fan a la remodelada capella del Sant Metges o els viatges amb vaixells d'època oberts a la gent de Lloret que estima el mar. Doncs aquest any, la colla gegantera de Lloret ha donat un to festiu molt bonic a la passada d'obriers, particitatiu i vistós com mai. De fet ha donat un nou aire.

Aquest grup, amb el seu dinamisme, il·lusió i vocació de servei al poble han fet renéixer els nostres Gegants fins al punt que han estat els veritables protagonistes de moltes festes. Amb trobades, participant a les festes dels barris i de Les Alegries i sobretot un casament que va ser molt original.

Doncs bé, no conec els motius ni els vull saber, però a Lloret (poble únic amb tot) tindrem dues colles geganteres i els gegants que no fa gaire anys es podrien i agafaven pols al Puntet ara els porten una altra colla i aquests nois que amb molt d'esforç i amb la il·lusió que els caracteritza els van despertar de l'oblit de tothom s'han quedat sense en Nais i Missis Ling i portant els gegant nous en Pares i la seva filla, relacionats amb la història de la Blanca Aurora, vaixell emblemàtic de Lloret creats per ells.

M'agradaria posar en valor la seva feina que segur que té imperfeccions com tot en la vida, però ens fan gaudir molt amb la seva gresca i ens han despertat velles tradicions de la nostra terra. Ells porten dins seu la gresca i parlant amb ells veus que la mirada s'il·lumina i et fan viure un nou repte o una nova activitat que tenen pensada. No tenen aturador creatiu. El temps ha demostrat que aquest grup de joves han fet molta bona feina de cara al poble i han sumat esforços pel bé de les nostres festes.

Com a lloretenc no entenc que en aquesta Festa Major de Santa Cristina no van venir tots els gegants, si era la festa de tots.

L'expresident Jordi Pujol confessa!

Francesc Buixeda Cabré. SANTA PAU.

Amb sorpresa hem pogut llegir la carta que ha fet pública l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol, referent a l'herència del seu pare i a l'existència de diners dipositats a l'estranger que havien de rebre els seus set fills i esposa, i a causa de la seva minoria d'edat es va posposar la seva regularització, tot i les oportunitats que al llarg del temps hi ha hagut per fer-ho. Per això es fa totalment responsable d'haver contaminat la seva família. Així mateix es posa a disposició de la Hisenda i les instàncies judicials per acreditar els fets i acabar amb les insinuacions i comentaris. Tot assenyalant que d'acord amb les disposicions del 2012 la seva família ha regularitzat la situació.

Com a ciutadans trobem bé que hagi fet aqueixa declaració oficial i demani perdó, però creiem que arriba tard, fa més de 30 anys i potser ha estat molt despreocupat durant el seu mandat com a president de no posar-ho en el seu moment en coneixement dels estaments oficials corresponents, permetent fins ara que els mitjans fessin elucubracions sobre les actuacions de la seva família.

Ens trobem davant d'un acte de bona voluntat, però que tot i així, després de la regularització fiscal, caldrien accions efectives de penediment, per exemple renunciant a la retribució i altres privilegis que rep per haver

desenvolupat el seu càrrec. Els ciutadans tenim topada la pensió màxima i la classe política n'ha proporcionat d'altres sense cap tipus de màxim. Ens cal més solidaritat i transparència a tots plegats!, «el camí es demostra caminant».

La «Vuelta» i Catalunya

Robert Roqué Jutglà. besalú.

He vist el recorregut de la Vuelta Ciclista a España i cal felicitar els organitzadors que han entès perfectament el que és «Espanya», puix en tot el seu recorregut per «la piel de toro» no entren ni toquen gens Catalunya, amb la qual cosa ja vénen a demostrar que nosaltres no hi som, a «Espanya», tant de bo molta altra gent així ho considerés.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/07/29/cartes/680749.html?utm_source=rss